

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2022/2561 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. decembra 2022

o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov (kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.
- (2) Komisija v svoji beli knjigi z dne 28. marca 2011 z naslovom „Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu“ določa cilj „vizije nič“, v skladu s katerim bi morala Unija do leta 2050 doseči stanje, v katerem bi se število smrtnih žrtev v cestnem prometu približalo nič.
- (3) Komisija je v svojem sporočilu o usmeritvah politike za varnost v cestnem prometu za obdobje 2011–2020 z naslovom „Evropski prostor varnosti v cestnem prometu: usmeritve politike na področju varnosti v cestnem prometu v obdobju 2011–2020“ predlagala cilj, da se od leta 2010 do leta 2020 število smrtnih žrtev v cestnem prometu v Uniji nadalje zmanjša za polovico. Da bi se dosegel ta cilj, je Komisija določila sedem strateških ciljev, vključno z izboljšanjem izobraževanja in usposabljanja udeležencev v cestnem prometu ter zaščito ranljivih udeležencev v cestnem prometu.
- (4) Evropski svet je na zasedanju 23. in 24. oktobra 2014 določil zavezujoč cilj vsaj 40-odstotnega domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990. Ta cilj zmanjšanja emisij bo pripomogel k izpolnitvi dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma, sprejetega leta 2015 na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ⁽⁵⁾, k njegovemu doseganju pa bi morali prispevati vsi gospodarski sektorji. Za zmanjšanje emisij in energijsko učinkovitost v prometnem sektorju je

⁽¹⁾ UL C 155, 30.4.2021, str. 78.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. decembra 2022.

⁽³⁾ Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

⁽⁴⁾ Glej del A Priloge IV.

⁽⁵⁾ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

potreben celostni pristop. Nadaljevati bi bilo treba v smeri mobilnosti z nizkimi emisijami, med drugim s pomočjo raziskav in uvajanja že razpoložljivih tehnoloških dosežkov. Voznike je treba ustrezno usposobiti za vožnjo na najučinkovitejši možen način.

- (5) Da se voznikom omogoči izpolnjevanje zahtev, ki so povezane s trgom cestnega prometa, bi morali predpisi Unije o najnižji stopnji usposabljanja za nekatere voznike v cestnem prometu veljati za vse voznike, ne glede na to, ali so samozaposleni ali plačani delavci in ali opravljajo prevoz za lastne potrebe ali prevoz za najem ali plačilo.
- (6) Cilj predpisov Unije o najnižji stopnji usposabljanja za nekatere voznike v cestnem prometu je zagotoviti, da je voznik na podlagi svojih kvalifikacij usposobljen za začetek in opravljanje svojega poklica.
- (7) Še zlasti pa je dolžnost v zvezi s temeljnimi kvalifikacijami in opravljanjem rednega usposabljanja namenjena izboljšanju varnosti v cestnem prometu in varnosti voznika, vključno med dejavnostmi, ki jih voznik opravlja, ko vozilo miruje. Nadalje naj bi sodobna narava vozniškega poklica spodbudila zanimanje mladih za poklic in prispevala k zaposlovanju novih voznikov v času pomanjkanja voznikov.
- (8) Za preprečevanje neenakih pogojev konkurence bi bilo treba to direktivo uporabljati za vožnjo, ki jo opravljajo državljani držav članic, pa tudi državljani tretjih držav, ki so zaposleni pri podjetju s sedežem v državi članici, ali pa zanj delajo.
- (9) Da bi se upoštevala načela prava Unije, je zaželeno, da bi bili iz uporabe te direktive izvzeti vozniki vozil, ki se uporabljajo za opravljanje prevoza, ki je ocenjen, da manj vpliva na varnost v cestnem prometu, ali če bi zahteve te direktive naložile nesorazmerno ekonomsko ali socialno breme.
- (10) Nekatera izvzetja bi bilo treba določiti za primere, kadar vožnja ni glavna dejavnost voznika in kadar bi bilo voznikom naloženo nesorazmerno breme, če bi morali izpolnjevati zahteve iz te direktive. Vožnja na splošno ne velja za glavno dejavnost voznika, kadar zajema manj kot 30 % mesečnega delovnega časa.
- (11) Kadar se vožnja opravlja poredko in jo opravljajo vozniki na podeželju in vozniki, ki oskrbujejo lastno podjetje, bi morala veljati izvzetja, pod pogojem, da je varnost na cesti še vedno zagotovljena. Zaradi raznolikih pogojev na podeželskih območjih v Uniji, od geografskih in podnebnih razlik do gostote prebivalstva, bi morale imeti države članice diskrecijsko pravico pri določanju, ali velja vožnja za občasno in ali določeno izvzetje vpliva na varnost v cestnem prometu, na primer glede na tip ceste, gostoto prometa ali prisotnost ranljivih udeležencev v cestnem prometu.
- (12) Ker se lahko razdalje, ki jih med opravljanjem svojega dela prevozijo osebe, dejavne v poljedelstvu, vrtnarstvu, gozdarstvu, živinoreji in ribištvu, ki so izvzete iz te direktive, razlikujejo po Uniji, bi bilo treba državam članicam prepustiti, da v nacionalnem pravu določijo največje dovoljene razdalje, izračunane od sedeža podjetja, za katere veljajo izvzetja.
- (13) Kot dokaz, da voznik izpolnjuje svoje obveznosti, bi morale države članice izdati vozniku spričevalo o strokovni usposobljenosti (v nadaljnjem besedilu: spričevalo), ki dokazuje njegove temeljne kvalifikacije ali redno usposabljanje.
- (14) Države članice bi morale imeti možnost izbire med več načini, da se tako omogoči izvajanje določb v zvezi s temeljnimi kvalifikacijami.
- (15) Da bi lahko sedanji vozniki ohranili svoje vozniške kvalifikacije, bi morala zanje veljati obveznost opravljanja rednega usposabljanja v zvezi z znanjem in s spretnostmi, nujnimi za njihov poklic.
- (16) Od voznikov, ki so izvzeti iz zahteve glede pridobitve temeljne kvalifikacije, bi morali kljub temu, da lahko to izvzetje še naprej uporabljajo, vseeno zahtevati, da redno opravljajo usposabljanja za zagotovitev, da obnavljajo znanje, ki je bistveno za njihovo delo.

- (17) Minimalne zahteve, ki jih je treba izpolnjevati za temeljne kvalifikacije in redno usposabljanje, so v zvezi z varnostnimi predpisi, ki jih je treba upoštevati med vožnjo in ko vozilo miruje. Razvoj defenzivne vožnje (predvidevanje nevarnosti, upoštevanje drugih udeležencev cestnem prometu), ki je povezan z učinkovito porabo goriva, bi moral pozitivno vplivati tako na družbo kakor tudi na sektor cestnega prometa.
- (18) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pridobljene pravice voznika, ki je pridobil vozniško dovoljenje, potrebno za opravljanje poklicne vožnje, pred datumom, določenim za pridobitev spričevala, ki dokazuje ustrezne temeljne kvalifikacije ali redno usposabljanje.
- (19) Tečaje usposabljanja, predvidene za pridobitev temeljnih kvalifikacij in redno usposabljanje, bi smeli organizirati le centri za usposabljanje, ki so jih odobrili pristojni organi držav članic. Za zagotavljanje kakovosti takih odobrenih centrov bi morali pristojni organi določiti harmonizirana merila za odobritev centrov, vključno z vzpostavljeno visoko stopnjo profesionalnosti.
- (20) Za organiziranje preizkusov, določenih v zvezi s temeljnimi kvalifikacijami in rednim usposabljanjem, ne bi smeli biti pristojni le pristojni organi držav članic, ampak tudi vsi subjekti, ki jih določijo države članice. Glede na pomen te direktive za varnost v cestnem prometu in zaradi enakih pogojev konkurence bi morali pristojni organi držav članic nadzorovati takšne preizkuse.
- (21) Države članice bi morale določiti, da je prvi tečaj rednega usposabljanja treba opraviti in izdati ustrezno spričevalo v roku pet let po datumu izdaje spričevala, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, ali v roku pet let po izteku roka, določenega za nekatere voznike, da uveljavijo svoje pridobljene pravice. Prav tako bi morala obstajati možnost skrajšanja ali podaljšanja teh rokov. Voznik bi moral opraviti redno usposabljanje vsakih pet let po prvem tečaju rednega usposabljanja.
- (22) Kot dokazilo, da ima voznik, ki je državljan države članice, eno od spričeval, določenih s to direktivo, in da se olajša medsebojno priznavanje različnih spričeval, bi morale države članice vpisati harmonizirano kodo Unije, določeno v ta namen, skupaj z rokom njene veljavnosti, v vozniško dovoljenje ali pa v izkaznico o voznških kvalifikacijah, ki jo medsebojno priznajo države članice in katere standardni vzorec je prikazan v Prilogi II k tej direktivi. Zaradi pomena pravic, ki jih ta izkaznica prinaša za varnost v cestnem prometu, in zaradi enakih pogojev konkurence bi morala ta izkaznica izpolnjevati enake zahteve glede zaščite pred ponarejanjem kot vozniško dovoljenje.
- (23) Države članice bi si morale v sodelovanju s Komisijo po elektronski poti izmenjevati informacije o spričevalih. Razviti bi morale potrebno elektronsko platformo ter pri tem upoštevati analizo Komisije o stroških in koristih, vključno z možnostjo razširitve omrežja EU za vozniška dovoljenja iz Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. To bo poleg drugih koristi državam članicam omogočilo lahek dostop do informacij o opravljenih usposabljanjih, ki niso označena na voznškem dovoljenju voznika. Pomembno je, da si države članice in Komisija prizadevajo za nadaljnji razvoj te funkcije, s ciljem dostopa do teh informacij v realnem času med cestnim preverjanjem.
- (24) Ob upoštevanju razvoja na področju usposabljanja in izobraževanja ter za večji prispevek te direktive k varnosti v cestnem prometu in večjo ustreznost usposabljanja za voznike bi bilo treba na tečajih usposabljanja obravnavati vsebine, povezane z varnostjo v cestnem prometu, kot so prepoznavanje nevarnosti, zaščita ranljivih udeležencev v cestnem prometu, predvsem pešcev, kolesarjev in gibalno oviranih oseb, vožnja z nizko porabo goriva, vožnja v ekstremnih vremenskih razmerah in prevoz neobičajnih tovorov. V zvezi s tem bi se morali tečaji nanašati tudi na inteligentne prometne sisteme in bi se morali razvijati v koraku s tehnološkim razvojem.
- (25) Države članice bi morale imeti na voljo jasno možnost, da izboljšajo in posodobijo prakse usposabljanja z uporabo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), kot sta e-učenje in kombinirano učenje, pri delu usposabljanja, pri čemer hkrati zagotovijo kakovost usposabljanja. Pri izboljševanju in posodabljanju praks usposabljanja z uporabo orodij IKT je pomembno upoštevati dejstvo, da taka orodja niso ustrezna za nekatera usposabljanja, za katera je potreben bolj praktičen pristop, na primer montaža snežnih verig, pritrditev tovora ali drugi elementi usposabljanja, kjer je praktični del pomemben. Praktično usposabljanje lahko zajema vožnjo, ni pa nujno. Velik del usposabljanja, zahtevanega na podlagi te direktive, bi bilo treba izvajati v odobrenem centru za usposabljanje.

⁽⁶⁾ Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL L 403, 30.12.2006, str. 18).

- (26) Za zagotovitev skladnosti med različnimi oblikami usposabljanja, ki se zahteva na podlagi prava Unije, bi morale države članice imeti možnost, da kombinirajo različne vrste ustreznega usposabljanja: morale bi na primer imeti možnost, da usposabljanje glede prevoza nevarnega blaga, ozaveščanja o invalidnosti ali prevoza živali kombinirajo z usposabljanjem iz te direktive.
- (27) Da različne prakse v državah članicah ne bi ovirale medsebojnega priznavanja in omejevale pravice voznikov do opravljanja rednega usposabljanja v državi članici, v kateri delajo, bi bilo treba od organov držav članic zahtevati, da v primeru, ko opravljenega usposabljanja ni mogoče zabeležiti v vozniskem dovoljenju, izdajo izkaznico o vozniskih kvalifikacijah v formatu, predpisanem s standardnim vzorcem, prikazanim v Prilogi II k tej direktivi, s katero bo zagotovljeno medsebojno priznavanje za vsakega voznika, ki izpolnjuje zahteve iz te direktive.
- (28) Uporaba potrdil za voznike iz tretjih držav kot dokaz o izpolnjevanju zahtev glede usposabljanja bi lahko pomenila oviro za voznike, kadar prevoznik vrne potrdilo organom, ki so ga izdali, zlasti če se želijo ti vozniki zaposliti v drugi državi članici. Da bi se izognili primerom, ko morajo vozniki v takšnih okoliščinah ponavljati usposabljanje ob začetku nove zaposlitve, bi bilo treba države članice spodbujati, da sodelujejo in izmenjujejo informacije o vozniskih kvalifikacijah.
- (29) Posebne določbe v zvezi z izdajanjem spričeval bi bilo treba določiti za voznike, ki jih zajema ta direktiva in so državljani tretjih držav.
- (30) Za prilagoditev te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremembo prilog I in II k tej direktivi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽⁷⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (31) Ker cilja te direktive, in sicer določitev standarda Unije na področju temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejne narave cestnega prometa in vprašanj, ki naj bi jih ta direktiva obravnavala, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (32) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in datumov začetka uporabe direktiv, ki so navedene v delu B Priloge IV –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vožnjo, ki jo opravljajo:

- (a) državljani držav članic, in
- (b) državljani tretjih držav, ki so zaposleni pri podjetju s sedežem v državi članici ali pa zanj delajo

⁽⁷⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(v nadaljnjem besedilu: vozniki), ki opravljajo cestne prevoze znotraj Unije po javnih cestah in pri tem uporabljajo:

- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorije C1, C1 + E, C ali C + E, kakor so opredeljene v Direktivi 2006/126/ES, ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno,
- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorije D1, D1 + E, D ali D + E, kakor so opredeljene v Direktivi 2006/126/ES, ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno.

Za namene te direktive se sklicevanje na kategorije vozniških dovoljenj z znakom plus („+“) bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III k tej direktivi.

Člen 2

Izvetja

1. Ta direktiva se ne uporablja za voznike vozil:
 - (a) katerih največja dovoljenja hitrost ne presega 45 km/h;
 - (b) ki jih uporabljajo ali nadzorujejo oborožene sile, civilna zaščita, gasilci, sile, pristojne za ohranjanje javnega reda in miru, ter vozil, ki opravljajo nujne reševalne prevoze, kadar se prevoz opravlja zaradi nalog, dodeljenih tem službam;
 - (c) ki opravljajo cestne preizkuse za namene tehničnega razvoja, popravila ali vzdrževanja, ali voznike novih ali predelanih vozil, ki še niso dana v promet;
 - (d) brez potnikov, za katere je potrebno vozniško dovoljenje kategorije D ali D1 in ki jih vozijo vzdrževalci v vzdrževalni center ali iz njega, ki se nahaja blizu najbližje vzdrževalne baze, ki jo uporablja prevoznik, pod pogojem, da vožnja vozila ni glavna dejavnost voznika;
 - (e) ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije, vključno z vozili, uporabljenimi pri nekomercialnem prevozu humanitarne pomoči;
 - (f) ki jih na vozniških tečajih uporabljajo osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo o strokovni usposobljenosti (v nadaljnjem besedilu: spričevalo) v skladu s členom 6 in členom 8(1), če se ne uporabljajo za komercialni prevoz blaga in potnikov;
 - (g) ki se uporabljajo za nekomercialni prevoz potnikov ali blaga;
 - (h) ki prevažajo material, opremo ali stroje, ki jih vozniki uporabljajo pri svojem delu, če vožnja teh vozil ni glavna dejavnost voznikov.

V zvezi s prvim pododstavkom, točka (f), se ta direktiva ne uporablja za osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo v skladu s členom 6 in členom 8(1), če te osebe opravljajo dodatno vozniško usposabljanje med učenjem na delovnem mestu in te osebe spremlja druga oseba, ki ima spričevalo za kategorijo vozila, ki se uporablja v namen, določen v navedeni točki, ali učitelj vožnje za kategorijo vozila, ki se uporablja v namen, določen v navedeni točki.

2. Ta direktiva se ne uporablja, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) vozniki vozil delujejo na podeželju za dobavo lastnemu podjetju;
 - (b) vozniki ne ponujajo prevoznih storitev;
 - (c) država članica meni, da gre za občasen prevoz, ki ne vpliva na varnost v cestnem prometu.

3. Ta direktiva se ne uporablja za voznike vozil, ki jih uporabljajo ali najemajo brez voznika poljedelska, vrtnarska, gozdarska, živinorejska ali ribiška podjetja za prevažanje blaga v okviru lastne podjetniške dejavnosti, razen če je vožnja del voznikove glavne dejavnosti ali presega razdaljo, določeno v nacionalnem pravu, od sedeža podjetja, ki ima vozilo v lasti, ga najema ali daje v zakup.

Člen 3

Kvalifikacije in usposabljanje

1. Za vožnjo iz člena 1 so obvezne temeljne kvalifikacije in redno usposabljanje. V ta namen države članice zagotovijo:

(a) sistem temeljnih kvalifikacij

Države članice izberejo med naslednjima načinoma:

(i) način, ki združuje tako obiskovanje tečaja kot preizkus

V skladu z oddelkom 2, točka 2.1, Priloge I ta način pridobivanja temeljnih kvalifikacij vključuje obvezno obiskovanje tečaja v določenem obdobju. Zaključi se s preizkusom. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom, kakor je določeno v členu 6(1), točka (a);

(ii) način, ki vključuje samo preizkus

V skladu z oddelkom 2, točka 2.2, Priloge I ta način pridobivanja temeljnih kvalifikacij ne vključuje obveznega obiskovanja tečaja, ampak le teoretični in praktični preizkus. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom, kakor je določeno v členu 6(1), točka (b).

Vendar lahko država članica dovoli vozniku vožnjo na njenem ozemlju pred pridobitvijo spričevala, če voznik opravi tečaj poklicnega usposabljanja s trajanjem najmanj šest mesecev in največ treh let. V okviru tega tečaja poklicnega usposabljanja se lahko preizkusi iz točk (i) in (ii) opravijo postopoma;

(b) sistem rednega usposabljanja

V skladu z oddelkom 4 Priloge I redno usposabljanje vključuje obvezno obiskovanje tečaja. Potrdi se s spričevalom, kakor je določeno v členu 8(1).

2. Države članice lahko prav tako zagotovijo sistem pospešenega pridobivanja temeljnih kvalifikacij, tako da voznik sme voziti v primerih iz člena 5(2), točka (a)(ii) in točka (b), ter člena 5(3), točka (a)(i) in točka (b).

V skladu z oddelkom 3 Priloge I pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij vključuje obvezno obiskovanje tečaja. Zaključi se s preizkusom. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom, kakor je določeno v členu 6(2).

3. Države članice lahko voznike, ki so pridobili spričevalo o strokovni usposobljenosti, določeno v Uredbi (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, oprostijo preizkusov iz odstavkov 1, točka (a)(i) in (ii), ter iz odstavka 2 tega člena v zvezi z vsebinami iz preizkusa, ki ga določa navedena uredba, in po potrebi obiskovanja ustreznega tečaja.

Člen 4

Pridobljene pravice

Iz zahteve glede pridobitve temeljne kvalifikacije so izvzeti naslednji vozniki:

(a) vozniki, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E ali vozniško dovoljenje, ki je priznано kot enakovredno, izdano najpozneje 9. septembra 2008;

(b) vozniki, ki imajo vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E ali vozniško dovoljenje, ki je priznано kot enakovredno, izdano najpozneje 9. septembra 2009.

⁽⁸⁾ Uredba (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L 300, 14.11.2009, str. 51).

Člen 5

Temeljne kvalifikacije

1. Za pristop k opravljanju temeljnih kvalifikacij se ne zahteva predhodna pridobitev ustreznega vozniškega dovoljenja.
2. Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti:
 - (a) od 18. leta:
 - (i) vozilo, za katero se zahteva vozniško dovoljenje kategorij C in C + E, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(1);
 - (ii) vozilo, za katero se zahteva vozniško dovoljenje kategorij C in C1 + E, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(2);
 - (b) od 21. leta vozilo, za katero se zahteva vozniško dovoljenje kategorij C in C + E, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(2);
3. Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti:
 - (a) od 21. leta:
 - (i) vozilo, za katero se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D in D + E za prevoz potnikov na linijskih prevozihi, ki niso daljši od 50 kilometrov, in vozilo, za katero se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D1 in D1 + E, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(2).

Vsaka država članica lahko dovoli voznikom vozil iz navedenih kategorij, da vozijo taka vozila na njenem ozemlju od 18. leta dalje, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(1);
 - (ii) vozilo, za katero se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D in D + E, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(1).

Vsaka država članica lahko dovoli voznikom vozil iz navedenih kategorij, da vozijo taka vozila na njenem ozemlju od 20. leta dalje, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(1). Navedena starost se lahko zniža na 18 let, če vozniki vozijo taka vozila brez potnikov;
 - (b) od 23. leta vozilo, za katero se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D in D + E, pod pogojem, da imajo spričevalo iz člena 6(2).
4. Brez poseganja v starostno omejitev, določeno v odstavku 2 tega člena, voznikom, ki prevažajo blago in imajo spričevalo, kakor je določeno v členu 6, za eno od kategorij iz odstavka 2 tega člena, ni treba pridobiti takšnega spričevala za nobeno drugo kategorijo vozil iz navedenega odstavka.

Te določbe se uporabljajo pod enakimi pogoji za voznike kategorij iz odstavka 3, ki prevažajo potnike.

5. Od voznikov, ki prevažajo blago in razširijo ali spremenijo svoje dejavnosti tako, da prevažajo potnike, ali obratno, ter imajo spričevalo, kakor je določeno v členu 6, se ne zahteva, da ponavljajo skupni del temeljnih kvalifikacij, ampak le dele, ki so specifični za nove kvalifikacije.

Člen 6

Spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije

1. Spričevalo se lahko podeli za potrjevanje temeljnih kvalifikacij v naslednjih okoliščinah:

- (a) Spričevalo, podeljeno na podlagi obiskovanja tečaja in preizkusa

Države članice v skladu s členom 3(1), točka (a)(i), od kandidatov za voznike zahtevajo, da obiskujejo tečaje v centrih za usposabljanje, ki jih pristojni organi odobrijo v skladu s oddelkom 5 Priloge I (v nadaljnjem besedilu: odobreni centri za usposabljanje). Ti tečaji zajemajo vse vsebine iz oddelka 1 Priloge I. To usposabljanje se zaključi z uspešno opravljenim preizkusom, določenim v oddelku 2, točka 2.1, Priloge I. Ta preizkus organizirajo pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, in preverijo, ali imajo kandidati za voznika v zvezi z vsebinami iz oddelka 1 Priloge I stopnjo

znanja, zahtevano v navedenem oddelku. Navedeni organi ali subjekti nadzorujejo preizkus in po uspešnem zaključku vozniku izdajo spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije.

(b) Spričevalo, podeljeno na podlagi preizkusa

Države članice v skladu s členom 3(1), točka (a)(ii), od kandidatov za voznike zahtevajo, da opravijo teoretični in praktični preizkus iz oddelka 2, točka 2.2, Priloge I. Ta preizkusa organizirajo pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, in preverijo, ali imajo kandidati za voznika v zvezi z vsemi vsebinami iz oddelka 1 Priloge I stopnjo znanja, zahtevano v navedenem oddelku. Navedeni organi ali subjekti nadzorujejo preizkuse in po uspešnem zaključku vozniku izdajo spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije.

2. Spričevalo se lahko podeli za potrjevanje pospešeno pridobljenih temeljnih kvalifikacij.

Države članice v skladu s členom 3(2) od kandidatov za voznike zahtevajo, da obiskujejo tečaje v odobrenih centrih za usposabljanje. Ti tečaji zajemajo vse vsebine iz oddelka 1 Priloge I.

Navedeno usposabljanje se zaključi z uspešno opravljenim preizkusom, določenim v oddelku 3 Priloge I. Ta preizkus organizirajo pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, in preverijo, ali imajo kandidati za voznika v zvezi z vsebinami iz oddelka 1 Priloge I stopnjo znanja, zahtevano v navedenem oddelku. Navedeni organi ali subjekti nadzorujejo preizkus in po uspešnem zaključku vozniku izdajo spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije.

Člen 7

Redno usposabljanje

Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala omogoča, da posodobijo znanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu, zdravju in varnosti pri delu ter zmanjšanju vpliva vožnje na okolje.

To usposabljanje organizira odobreni center za usposabljanje v skladu z oddelkom 5 Priloge I. Usposabljanje je sestavljeno iz predavanj v učilnici, praktičnega usposabljanja in, če je na voljo, usposabljanja z orodji IKT ali uporabe najnaprednejših simulatorjev. Če se voznik zaposli pri drugem podjetju, se upošteva že opravljeno redno usposabljanje.

Redno usposabljanje je zasnovano tako, da širi in osvežuje nekatere vsebine iz oddelka 1 Priloge I. Zajema raznovrstne vsebine in vedno vključuje vsaj eno vsebino, povezano z varnostjo v cestnem prometu. Pri vsebinah usposabljanja se upoštevajo razvoj ustrezne zakonodaje in tehnologije ter, kolikor je to mogoče, posebne potrebe voznika glede usposabljanja.

Člen 8

Spričevalo, ki potrjuje redno usposabljanje

1. Ko voznik opravi redno usposabljanje iz člena 7, mu pristojni organi držav članic ali odobreni center za usposabljanje izdajo spričevalo, ki potrjuje, da je bilo opravljeno redno usposabljanje.

2. Imetniki spričeval iz člena 6 prvi tečaj rednega usposabljanja opravijo v petih letih od izdaje tega spričevala.

Države članice lahko skrajšajo ali podaljšajo obdobje iz prvega pododstavka, med drugim tako, da se ujema z datumom izteka veljavnosti vozniškega dovoljenja. Vendar to obdobje ne sme biti krajše od treh let ali daljše od sedmih let.

3. Voznik, ki je opravil prvi tečaj rednega usposabljanja iz odstavka 2 ali v skladu s členom 8(2), prvi pododstavek, točka (b), Direktive 2003/59/ES, opravlja redno usposabljanje vsakih pet let pred iztekom veljavnosti spričevala, ki potrjuje, da je bilo opravljeno redno usposabljanje.

4. Imetniki spričevala iz člena 6 ali imetniki spričevala iz odstavka 1 tega člena in vozniki iz člena 4, ki ne opravljajo več poklica in ne izpolnjujejo zahtev iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena, opravijo redno usposabljanje, preden ponovno začnejo opravljati poklic.

5. Vozniki, ki opravljajo cestni prevoz blaga ali potnikov in so opravili tečaje rednega usposabljanja za eno izmed kategorij voznških dovoljenj iz člena 5(2) in (3), so oproščeni obveznosti rednega usposabljanja za vse ostale kategorije, določene v navedenih odstavkih.

Člen 9

Kraj usposabljanja

Vozniki iz člena 1, točka (a), te direktive pridobijo temeljne kvalifikacije iz člena 5 te direktive v državi članici, v kateri običajno bivajo, kot je opredeljeno v členu 12 Direktive 2006/126/ES.

Vozniki iz člena 1, točka (b), pridobijo navedene temeljne kvalifikacije v državi članici, v kateri ima podjetje sedež ali v državi članici, ki jim je izdala delovno dovoljenje.

Vozniki iz člena 1, točki (a) in (b), opravijo redno usposabljanje iz člena 7 v državi članici, v kateri običajno bivajo, ali v državi članici, v kateri delajo.

Člen 10

Koda Unije

1. Na podlagi spričevala, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, in spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje, pristojni organi držav članic ob upoštevanju člena 5(2) in (3) ter člena 8 te direktive harmonizirano kodo Unije „95“, določeno v Prilogi I k Direktivi 2006/126/ES, navedejo ob ustreznih kategorijah voznških dovoljenj:

- na voznškem dovoljenju, ali
- na izkaznici o voznških kvalifikacijah, sestavljeni v skladu s standardnim vzorcem, prikazanim v Prilogi II k tej direktivi.

Če pristojni organi države članice, v kateri je bilo pridobljeno spričevalo, harmonizirane kode Unije ne morejo navesti na voznškem dovoljenju, vozniku izdajo izkaznico o voznških kvalifikacijah.

Izkaznica o voznških kvalifikacijah, ki jo izda država članica, se medsebojno prizna. Pri izdaji izkaznice o voznških kvalifikacijah pristojni organi držav članic preverijo veljavnost voznškega dovoljenja za zadevno kategorijo vozila.

2. Voznik iz člena 1, točka (b), te direktive, ki vozi vozila za cestni prevoz blaga, lahko tudi s potrdilom za voznike, določenim z Uredbo (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁹⁾, dokaže, da ima kvalifikacije in opravljeno usposabljanje, določene s to direktivo, če potrdilo vključuje kodo Unije „95“. Za namene te direktive država članica izdajateljica kodo Unije „95“ navede v polju za opombe, predvidenem v potrdilu, če zadevni voznik izpolnjuje zahteve glede kvalifikacij in zahteve glede usposabljanja iz te direktive.

3. Potrdila za voznike, ki nimajo kode Unije „95“ in so izdana pred 23. majem 2020 v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1072/2009, in zlasti odstavkom 7 navedenega člena, se za namene potrditve skladnosti z zahtevami glede usposabljanja iz te direktive sprejmejo kot dokaz o kvalifikacijah do izteka njihove veljavnosti.

⁽⁹⁾ Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L 300, 14.11.2009, str. 72).

Člen 11

Omrežje za izvrševanje

1. Države članice si za namene izvrševanja izmenjujejo informacije o izdanih in preklicanih spričevalih. V ta namen države članice v sodelovanju s Komisijo razvijejo elektronsko omrežje ali delajo na razširitvi obstoječega omrežja, pri čemer upoštevajo oceno Komisije glede stroškovno najučinkovitejše rešitve.
2. Omrežje lahko vsebuje informacije iz spričeval in informacije o upravnih postopkih, povezanih s spričevali.
3. Države članice zagotovijo, da se obdelava osebnih podatkov izvaja samo za namene preverjanja skladnosti s to direktivo, zlasti kar zadeva zahteve glede usposabljanja iz te direktive, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾.
4. Dostop do omrežja je zaščiten. Države članice lahko omogočijo dostop samo pristojnim organom, odgovornim za izvajanje te direktive in nadzor skladnosti z njo.

Člen 12

Prilagoditev znanstvenemu in tehničnemu napredku

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13 v zvezi s spremembo prilog I in II, da se prilagodita znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Člen 13

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 12 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 26. julija 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 12 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 12, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

*Člen 14***Razveljavitev**

Direktiva 2003/59/ES, kakor je bila spremenjena z akti iz dela A Priloge IV, se razveljavi brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in datumov začetka uporabe direktiv, ki so navedeni v delu B Priloge IV.

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge V.

*Člen 15***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 16***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. decembra 2022

Za Evropski parlament
predsednica
R. METSOLA

Za Svet
predsednik
M. BEK

PRILOGA I

MINIMALNE ZAHTEVE ZA KVALIFIKACIJE IN USPOSABLJANJE

Oddelek 1

Seznam vsebin

Znanje, ki ga morajo države članice upoštevati pri ugotavljanju voznikovih temeljnih kvalifikacij in pri rednem usposabljanju, mora vključevati najmanj vsebine s tega seznama. Kandidati za voznike morajo doseči stopnjo znanja in praktično usposobljenost, potrebno za varno vožnjo vseh vozil ustrezne kategorije vozniškega dovoljenja.

Minimalna stopnja kvalifikacij je primerljiva vsaj z ravno 2 evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje, kot je določeno v Prilogi II k Priporočilu Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 ⁽¹⁾.

1. Izboljšanje racionalne vožnje, ki temelji na varnostnih predpisih

Vsa vozniška dovoljenja

1.1 Cilj: poznavanje značilnosti kinematične verige, da se tako lahko kar najbolj učinkovito uporablja:

krivulje navora, moči in specifične porabe motorja, območje optimalne uporabe pri števcu vrtljajev, diagrami prestavnega razmerja menjalnika.

1.2 Cilj: poznavanje tehničnih lastnosti in delovanja varnostnih mehanizmov, da se lahko nadzoruje vozilo, zmanjša obraba in preprečijo motnje v delovanju:

omejitve pri uporabi zavor in retarderja, kombinirana uporaba zavor in retarderja, učinkovitejša izraba razmerja med hitrostjo in prestavo, izraba inercije vozila, načini upočasnitve in zaviranja po klancu navzdol, ukrepanje pri okvari, uporaba elektronskih in mehanskih naprav, kot so elektronski nadzor stabilnosti, napredni sistemi za zaviranje v sili, protiblokirni zavorni sistem, sistemi za preprečevanje zdrsa pogonskih koles, sistemi za spremljanje lokacije vozila ter druge naprave za pomoč vozniku ali avtomatizacijske naprave, odobrene za uporabo.

1.3 Cilj: sposobnost optimizacije porabe goriva:

optimizacija porabe goriva z uporabo znanja iz točk 1.1 in 1.2, pomembnost predvidevanja prometnega toka, ustrezna razdalja do drugih vozil in izkoriščanje vztrajnostnega momenta vozila, enakomerna hitrost, umirjen način vožnje in ustrezen tlak v pnevmatikah, kot tudi poznavanje inteligentnih prometnih sistemov, ki omogočajo učinkovitejšo vožnjo in boljše načrtovanje poti.

1.4 Cilj: zmožnost predvideti in oceniti tveganja v prometu ter se jim prilagoditi:

ozaveščenost o različnih pogojih na cesti ter različnih prometnih in vremenskih razmerah ter prilagajanje tem pogojem oziroma razmeram, predvidevanje dogodkov, ki se bodo odvili; razumevanje, kako pripraviti in načrtovati potovanje v neobičajnih vremenskih razmerah; poznavanje uporabe ustrezne varnostne opreme in zmožnost oceniti, kdaj je treba potovanje odložiti ali odpovedati zaradi skrajnih vremenskih razmer; prilagajanje tveganjem v prometu, vključno z nevarnim ravnanjem v prometu ali nezbrano vožnjo (zaradi uporabe elektronskih naprav, prehranjevanja, pitja itd.); prepoznavanje nevarnih situacij in sposobnost soočiti se s stresom v takih situacijah, zlasti v zvezi z velikostjo in težo vozil ter ranljivimi udeleženci v cestnem prometu, kot so pešci, kolesarji in motorna dvokolesna vozila, ter prilagajanje tem situacijam;

prepoznavanje možnih nevarnih situacij ter ustrezno predvidevanje, kako lahko pripeljejo do situacij, ko je nesreča neizbežna, ter izbira in izvajanje ukrepov, ki povečajo varnost do te mere, da se je nesreči, če pride do možnih nevarnih situacij, še vedno mogoče izogniti.

Vozniška dovoljenja C, C + E, C1, C1 + E

⁽¹⁾ Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (UL C 111, 6.5.2008, str. 1).

1.5 Cilj: sposobnost nalaganja vozila z upoštevanjem varnostnih predpisov in pravilne uporabe vozila:

sile, ki vplivajo na vozila med vožnjo, uporaba prestavnega razmerja menjalnika glede na tovor vozila in lastnosti ceste, uporaba sistemov samodejnega menjalnika, izračun koristnega tovora vozila ali sestave, izračun skupne prostornine, porazdelitev tovora, posledice prenatovorjenja osi, stabilnost vozila in težišče, vrste embalaže in palet;

glavne kategorije blaga, ki ga je treba zaščititi, tehnike pritrdjevanja in privezovanja, uporaba zaščitnih jermenov, uporaba vpenjalnih pripomočkov, uporaba pretovornih naprav ter pritrditev in odstranitve ponjav.

Vozniška dovoljenja D, D + E, D1, D1 + E

1.6 Cilj: sposobnost zagotavljanja udobja in varnosti potnikov:

prilagajanje vzdolžnega in bočnega gibanja, upoštevanje prometnih soudeležencev, položaj na cesti, gladko zaviranje, dinamika tresljajev, uporaba posebnih infrastruktur (javne površine, rezervirani vozni pasi), reševanje nasprotij med varno vožnjo in drugimi vlogami voznika, interakcija s potniki, posebne značilnosti nekaterih skupin potnikov (invalidi, otroci).

1.7 Cilj: sposobnost nalaganja vozila z upoštevanjem varnostnih predpisov in pravilne uporabe vozila:

sile, ki vplivajo na vozila med vožnjo, uporaba prestavnega razmerja menjalnika glede na tovor vozila in lastnosti ceste, uporaba sistemov samodejnega menjalnika, izračun koristnega tovora vozila ali sestave, porazdelitev tovora, posledice prenatovorjenja osi, stabilnost vozila in težišče.

2. Uporaba predpisov

Vsa vozniška dovoljenja

2.1 Cilj: poznavanje socialnega okolja cestnega prometa in predpisov, ki ga urejajo:

najdaljša neprekinjena vožnja, ki velja za prometno panogo; načela, uporaba in posledice uredb (ES) št. 561/2006 ⁽²⁾ in (EU) št. 165/2014 ⁽³⁾ Evropskega parlamenta in Sveta; sankcije za neuporabo, napačno uporabo ali ponarejanje tahografa; poznavanje socialnega okolja cestnega prometa: pravice in dolžnosti voznikov glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja.

Vozniška dovoljenja C, C + E, C1, C1 + E

2.2 Cilj: poznavanje predpisov o prevozu blaga:

operativne licence, dokumentacija, ki mora biti prisotna v vozilu, prepovedi vožnje na posameznih cestnih odsekih, pristojbine za uporabo cest, obveznosti na podlagi standardnih pogodb za prevoz blaga, priprava dokumentov, ki sestavljajo pogodbo o prevozu, mednarodna prometna dovoljenja, obveznosti na podlagi Konvencije o pogodbi za mednarodni cestni tovorni promet, priprava mednarodnega tovrnega lista, prehod meja, tovrni posredniki, posebni dokumenti, ki spremljajo blago.

Vozniška dovoljenja D, D + E, D1, D1 + E

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 165/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o tahografih v cestnem prometu, razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L 60, 28.2.2014, str. 1).

2.3 Cilj: poznavanje predpisov o prevozu potnikov:

prevoz posebnih skupin potnikov, varnostna oprema v avtobusih, varnostni pasovi, tovor vozila.

3. Zdravje, varnost na cesti in varovanje okolja, storitev, logistika

Vsa vozniška dovoljenja

3.1 Cilj: osveščanje voznikov glede nevarnosti na cesti in nesreč pri delu:

vrste nesreč pri delu v prometnem sektorju, statistika prometnih nesreč, udeležba tovornjakov/avtobusov, človeške, materialne in finančne posledice.

3.2 Cilj: zmožnost preprečevanja kaznivih dejanj in tihotapljenja ilegalnih priseljencev:

splošne informacije, posledice za voznike, preventivni ukrepi, kontrolni seznam, predpisi o odgovornosti prevoznika.

3.3 Cilj: zmožnost preprečevanja fizičnih tveganj:

ergonomska načela, tvegani gibi in drža, fizična kondicija, način ravnanja s tovorom, osebna zaščita.

3.4 Cilj: osveščanje o pomenu telesne in mentalne sposobnosti:

načela zdrave, uravnotežene prehrane, učinki alkohola, drog ali drugih snovi, ki utegnejo vplivati na vedenje, simptomi, vzroki, učinki utrujenosti in stresa, poglavitna vloga cikla delo-počitek.

3.5 Cilj: zmožnost ocene razmer v sili:

ravnanje v sili: ocena stanja, preprečevanje zapletov po nesreči, klicanje pomoči, pomoč ranjenim in nudenje prve pomoči, ravnanje v primeru požara, evakuacija potnikov iz tovornjaka/avtobusa, zagotavljanje varnosti vseh potnikov, ravnanje v primeru agresije; osnovna načela priprave poročila o nesreči.

3.6 Cilj: sposobnost z vedenjem prispevati k pozitivni podobi podjetja:

vedenje voznika in podoba podjetja: pomen kakovosti voznikovih storitev za podjetje, vloge voznika, ljudje, s katerimi je voznik v stiku, vzdrževanje vozila, organizacija dela, komercialne in finančne posledice spora.

Vozniška dovoljenja C, C + E, C1, C1 + E

3.7 Cilj: poznavanje ekonomskega okolja cestnega prevoza blaga in tržne ureditve:

cestni promet glede na druge načine prevoza (konkurenca, nakladalci), različne dejavnosti v cestnem prometu (prevoz za najem ali plačilo, prevoz za lastne potrebe, pomožne prevozne dejavnosti), organizacija glavnih tipov prevoznih podjetij in pomožnih prevoznih dejavnosti, različne prevozne specializacije (cisterne, prevoz pri določeni temperaturi, nevarno blago, prevoz živali itd.), spremembe v panogi (razvejanje storitev, oprtni promet, podizvajanje itd.).

Vozniška dovoljenja D, D + E, D1, D1 + E

3.8 Cilj: poznavanje ekonomskega okolja prevoza potnikov po cesti in tržne ureditve:

prevoz potnikov po cesti glede na druge načine prevoza potnikov (železnica, osebni avto), različne dejavnosti v zvezi s cestnim prevozom potnikov, ozaveščanje o invalidnosti, prehod meja (mednarodni prevoz), organizacija glavnih tipov podjetij za prevoz potnikov po cesti.

Oddelek 2

Obvezne temeljne kvalifikacije, določene v členu 3(1)(a)

2.1 Način, ki vključuje obiskovanje tečaja in preizkus

Temeljne kvalifikacije morajo obsegati poučevanje vseh vsebin s seznama iz oddelka 1. Pouk za temeljne kvalifikacije mora obsegati 280 ur.

Vsak kandidat za voznika mora opraviti vsaj 20 ur individualne vožnje z vozilom zadevne kategorije, ki izpolnjuje vsaj zahteve za testna vozila, kakor so določene z Direktivo 2006/126/ES.

Pri individualni vožnji mora kandidata za voznika spremljati inštruktor, zaposlen pri odobrenem centru za usposabljanje. Vsak kandidat za voznika sme voziti največ osem ur od 20 ur individualne vožnje na posebnem terenu ali na zmogljivem simulatorju, da se oceni usposobljenost za racionalno vožnjo, ki temelji na varnostnih predpisih, zlasti v zvezi z obvladovanjem vozila ob različnih pogojih na cesti in spremembi teh pogojev na cesti zaradi različnih vremenskih razmer in vožnje podnevi ali ponoči ter sposobnostjo optimizacije porabe goriva.

Države članice lahko dovolijo, da odobreni centri za usposabljanje del usposabljanja izvajajo z uporabo IKT, kot je e-učenje, pri čemer se zagotovi ohranitev visoke kakovosti in učinkovitosti usposabljanja in izberejo področja, kjer se lahko ta orodja IKT najbolj učinkovito uporabijo. Države članice zlasti zahtevajo zanesljivo identifikacijo uporabnikov in ustrezen nadzor. Države članice lahko kot del usposabljanja upoštevajo posebno usposabljanje, ki se zahteva v skladu z drugo zakonodajo Unije. To med drugim vključuje usposabljanje, ki se v skladu z Direktivo 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ zahteva za prevoz nevarnega blaga, usposabljanje glede ozaveščanja o invalidnosti v skladu z Uredbo (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ ter usposabljanje o prevozu živali v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2005 ⁽⁶⁾.

Za voznike iz člena 5(5) morajo temeljne kvalifikacije obsegati 70 ur, vključno s petimi urami individualne vožnje.

Ob koncu usposabljanja pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, pripravijo vozniku pisni ali ustni preizkus. Preizkus mora obsegati najmanj eno vprašanje o vsakem cilju, navedenem na seznamu vsebin v oddelku 1.

2.2 Način, ki vključuje preizkuse

Pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, pripravijo teoretične in praktične preizkuse iz člena 3(1), točka (a)(ii), da preverijo, ali ima kandidat za voznika v zvezi z zgoraj navedenimi vsebinami in cilji stopnjo znanja, zahtevano v oddelku 1.

(a) Teoretični preizkus je sestavljen iz najmanj dveh delov:

- (i) vprašanj, ki vključujejo več možnih odgovorov, vprašanja, ki zahtevajo neposredni odgovor, ali kombinacija obeh načinov;
- (ii) študij primerov.

Teoretični preizkus mora trajati najmanj štiri ure.

(b) Praktični preizkus je sestavljen iz dveh delov:

- (i) preizkusa vožnje za oceno usposobljenosti za racionalno vožnjo na podlagi varnostnih predpisov. Preizkus mora potekati, če je možno, na cestah izven naselij, na hitrih cestah in na avtocestah (ali podobno) in na vseh vrstah mestnih cest, ki predstavljajo različne stopnje težavnosti, na katere utegne naleteti voznik. Zaželeno je, da ta preizkus poteka ob različni gostoti prometa. Čas vožnje po cesti mora biti kar najbolj izkoriščen, tako da se kandidat oceni v vseh prometnih območjih, kjer utegne voziti. Ta preizkus mora trajati najmanj 90 minut;

⁽⁴⁾ Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 55, 28.2.2011, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) št. 1255/97 (UL L 3, 5.1.2005, str. 1).

- (ii) praktičnega preizkusa, ki obsega najmanj točke 1.5, 1.6, 1.7, 3.2, 3.3 in 3.5. Ta preizkus mora trajati najmanj 30 minut.

Vozilo, ki se uporablja za praktično vožnjo, mora izpolnjevati vsaj zahteve za testna vozila, določene v Direktivi 2006/126/ES.

Praktičnemu preizkusu je lahko dodan tretji preizkus, ki poteka na posebnem terenu ali na zmogljivem simulatorju, da se oceni usposobljenost za racionalno vožnjo, ki temelji na varnostnih predpisih, zlasti v zvezi z obvladovanjem vozila ob različnih pogojih na cesti in spremembi teh pogojev na cesti zaradi različnih vremenskih razmer in vožnje podnevi ali ponoči.

Trajanje tega morebitnega preizkusa ni določeno. Če voznik opravlja tak preizkus, se trajanje odšteje od 90 minut za preizkus vožnje iz točke (i), vendar odšteti čas ne sme presežati 30 minut.

Pri voznikih iz člena 5(5) mora biti teoretični preizkus omejen na vsebine iz oddelka 1, ki so v zvezi z vozili, za katere veljajo nove temeljne kvalifikacije. Vendar pa morajo ti vozniki v celoti opraviti praktični preizkus.

Oddelek 3

Pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij, določeno v členu 3(2)

Pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij mora obsegati poučevanje vseh vsebin s seznama iz oddelka 1. Trajati mora 140 ur.

Vsak kandidat za voznika mora opraviti vsaj 10 ur individualne vožnje z vozilom zadevne kategorije, ki izpolnjuje vsaj zahteve za testna vozila, določene v Direktivi 2006/126/ES.

Pri individualni vožnji mora kandidata za voznika spremljati inštruktor, zaposlen pri odobrenem centru za usposabljanje. Vsak kandidat za voznika sme voziti največ štiri ure od 10 ur individualne vožnje na posebnem terenu ali na zmogljivem simulatorju, da se oceni usposobljenost za racionalno vožnjo, ki temelji na varnostnih predpisih, zlasti v zvezi z obvladovanjem vozila ob različnih pogojih na cesti in spremembi teh pogojev na cesti zaradi različnih vremenskih razmer in vožnje podnevi ali ponoči ter sposobnostjo optimizacije porabe goriva.

Določbe četrtega odstavka točke 2.1 se uporabljajo tudi za pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij.

Za voznike iz člena 5(5) mora pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij obsegati 35 ur, vključno z dvema urama in pol individualne vožnje.

Ob koncu usposabljanja pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, pripravijo vozniku pisni ali ustni preizkus. Preizkus mora obsegati najmanj eno vprašanje o vsakem cilju, navedenem na seznamu vsebin v oddelku 1.

Oddelek 4

Obvezno redno usposabljanje, določeno v členu 3(1)(b)

Tečaje obveznega rednega usposabljanja mora organizirati odobreni center za usposabljanje. Trajati morajo 35 ur vsakih pet let, vsakič najmanj sedem ur skupaj, ki pa so lahko razdeljene na dva zaporedna dneva. Pri e-učenju odobreni center za usposabljanje zagotovi ohranjanje ustrezne kakovosti usposabljanja, vključno z izbiro področja, kjer se lahko orodja IKT najbolj učinkovito uporabijo. Države članice zlasti zahtevajo zanesljivo identifikacijo uporabnikov in ustrezen nadzor. Usposabljanje v obliki e-učenja ne sme trajati dlje od 12 ur. Vsaj eden od tečajev usposabljanja zajema vsebino, povezano z varnostjo v cestnem prometu. Pri vsebini usposabljanja se upoštevajo potrebe po usposabljanju v zvezi s prevozi, ki jih voznik izvaja, ter zadevni pravni in tehnološki razvoj, upoštevati pa bi bilo treba, kolikor je mogoče, tudi potrebe posameznega voznika glede usposabljanja. V predpisanih 35 urah bi morale biti obravnavane številne različne vsebine, vključno s ponovitvijo usposabljanja, kadar se izkaže, da voznik potrebuje posebno popravno izobraževanje.

Države članice lahko razmislijo o možnosti, da se lahko opravljeno posebno usposabljanje, ki se zahteva v skladu z drugo zakonodajo Unije, šteje za največ enega od predpisanih sedemurnih tečajev. To med drugim vključuje usposabljanje, ki se v skladu z Direktivo 2008/68/ES zahteva za prevoz nevarnega blaga, usposabljanje o prevozu živali v skladu z Uredbo (ES)

št. 1/2005 in usposabljanje glede ozaveščanja o invalidnosti v zvezi s prevozom potnikov v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 181/2011. Vendar lahko države članice določijo, da opravljeno posebno usposabljanje iz Direktive 2008/68/ES za prevoz nevarnega blaga šteje za dva sedemurna tečaja, pod pogojem, da je to edino dodatno usposabljanje, ki se upošteva kot del rednega usposabljanja.

Oddelek 5

Odobritev temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja

- 5.1 Centre za usposabljanje, ki sodelujejo pri temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju, morajo odobriti pristojni organi držav članic. Odobritev se izda le na podlagi pisne vloge. Vlogi morajo biti priloženi dokumenti, ki vključujejo:
- 5.1.1. ustrezen program kvalifikacij in usposabljanja, ki podrobno določa učne vsebine in podaja predlagan izvedbeni načrt in učne metode;
 - 5.1.2. inštruktorjeve kvalifikacije in področja dejavnosti;
 - 5.1.3. podatke o kraju izvajanja tečajev, učnem gradivu, pripomočkih, ki so na voljo za praktično delo, in o voznem parku, ki se uporablja;
 - 5.1.4. pogoje glede udeležbe na tečajih (število udeležencev).
- 5.2 Pristojni organ mora izdati pisno odobritev ob upoštevanju naslednjih pogojev:
- 5.2.1. usposabljanje je treba izvajati v skladu z dokumenti, ki spremljajo vlogo;
 - 5.2.2. pristojni organ ima pravico poslati pooblaščen osebe, da pomagajo v odobrenih centrih, in ima pravico takšne centre kontrolirati glede sredstev, ki se uporabljajo, in glede pravilnega izvajanja tečajev usposabljanja in preizkusov;
 - 5.2.3. odobritev se prekliche ali začasno odvzame, če niso več izpolnjeni pogoji za odobritev.
- Odobreni centri morajo jamčiti, da inštruktorji dobro poznajo večino najnovejših predpisov in zahtev v zvezi z usposabljanjem. V okviru posebnega izbirnega postopka morajo inštruktorji izkazati poznavanje vsebin ter pedagoških in didaktičnih metod. V zvezi s praktičnim delom usposabljanja morajo izkazati izkušnje kot profesionalni vozniki ali podobne izkušnje, kot na primer inštruktorji za tovornjake.
- Program inštrukcij mora biti v skladu z odobritvijo in mora obsegati vsebine s seznama v oddelku 1.
-

PRILOGA II

DOLOČBE ZA VZOREC EVROPSKE UNIJE ZA IZKAZNICO O VOZNIŠKIH KVALIFIKACIJAH

1. Fizične lastnosti izkaznice o voznških kvalifikacijah

Fizične lastnosti izkaznice o voznških kvalifikacijah morajo biti v skladu s standardoma ISO 7810 in 7816-1.

Metode za odobritev, da so fizične lastnosti izkaznice o voznških kvalifikacijah v skladu z mednarodnimi standardi, morajo biti skladne s standardom ISO 10373.

2. Informacije na izkaznici o voznških kvalifikacijah

Izkaznica o voznških kvalifikacijah mora biti dvostranska.

Stran 1 mora vsebovati:

- (a) naslov „izkaznica o voznških kvalifikacijah“, natisnjen z velikimi črkami v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izkaznico o voznških kvalifikacijah izdaja;
- (b) ime države članice, ki izkaznico o voznških kvalifikacijah izdaja (neobvezno);
- (c) oznako države članice, ki izkaznico o voznških kvalifikacijah izdaja, natisnjeno v negativu v modrem pravokotniku in obkroženo z 12 rumenimi zvezdicami; oznake so naslednje:

B	:	Belgija
BG	:	Bolgarija
CZ	:	Češka
DK	:	Danska
D	:	Nemčija
EST	:	Estonija
IRL	:	Irska
GR	:	Grčija
E	:	Španija
F	:	Francija
HR	:	Hrvaška
I	:	Italija
CY	:	Ciper
LV	:	Latvija
LT	:	Litva
L	:	Luksemburg
H	:	Madžarska
M	:	Malta
NL	:	Nizozemska
A	:	Avstrija
PL	:	Poljska
P	:	Portugalska
RO	:	Romunija
SLO	:	Slovenija

SK	:	Slovaška
FIN	:	Finska
S	:	Švedska

(d) posebne podatke na izkaznici o vozniških kvalifikacijah, oštevilčene takole:

1. priimek imetnika;
2. ime imetnika;
3. datum in kraj rojstva imetnika;
4. (a) datum izdaje;
- (b) datum izteka veljavnosti;
- (c) naziv organa, ki je izkaznico izdal (lahko je natisnjen na strani 2);
- (d) različne številke, kot na primer številka vozniškega dovoljenja za upravne namene (neobvezno);
5. (a) številka vozniškega dovoljenja;
- (b) serijska številka;
6. fotografija imetnika;
7. podpis imetnika;
8. običajni kraj bivanja ali poštni naslov imetnika (neobvezno);
9. kategorije vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;

(e) naslov „vzorec Evropske unije“ v jeziku ali jezikih države članice, ki je izkaznico o vozniških kvalifikacijah izdala, in rubriko „izkaznica o vozniških kvalifikacijah“ v drugih uradnih jezikih Unije, natisnjeno z modro barvo, tako da sestavlja ozadje izkaznice o vozniških kvalifikacijah:

tarjeta de cualificación del conductor

карта за квалификация на водача

osvědčení profesní způsobilosti řidiče

chaufføruddannelsesbevis

Fahrerqualifizierungsnachweis

juhi pädevustunnistus

Δελτίο επιμόρφωσης οδηγού

driver qualification card

carte de qualification de conducteur

cárta cáilíochta tiománai

kvalifikacijska kartica vozača

carta di qualificazione del conducente

vadītāja kvalifikācijas apliecība

vairuotojo kvalifikacinė kortelė

gépjárművezetői képesítési igazolvány

karta ta' kwalifika tas-sewwieq

kwalificatiekaart bestuurder

karta kwalifikacji kierowcy
carta de qualificação de motorista
cartelă de pregătire profesională a conducătorului auto
kvalifikačná karta vodiča
izkaznica o vozniških kvalifikacijah
kuljettajan ammattipätevyyskortti
yrkeskompetensbevis för förare;

(f) referenčni barvi:

- modra: Pantone Reflex blue,
- rumena: Pantone yellow;

Stran 2 mora vsebovati:

(a) 9. kategorije vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;

10. harmonizirano kodo Unije „95“, določeno v Prilogi I k Direktivi 2006/126/ES;

11. prostor, predviden za morebitni vpis države članice, ki izkaznico o vozniških kvalifikacijah izdaja, o nujnih administrativnih podatkih ali podatkih v zvezi z varnostjo v cestnem prometu (neobvezno). Če so podatki v zvezi z rubriko, navedeno v tej prilogi, mora biti pred njimi zapisana ustrezna številka rubrike;

(b) razlago oštevilčenih rubrik, ki so navedene na straneh 1 in 2 izkaznice o vozniških kvalifikacijah (vsaj za rubrike 1, 2, 3, 4(a), 4(b), 4(c), 5(a), 5(b) in 10).

Če želi država članica te vnose vpisati v nacionalnem jeziku, ki ni angleški, bolgarski, češki, danski, estonski, finski, francoski, grški, hrvaški, italijanski, latvijski, litovski, madžarski, malteški, nemški, nizozemski, poljski, portugalski, romunski, slovaški, slovenski, španski in švedski, izdela dvojezično različico izkaznice o vozniških kvalifikacijah v enem od navedenih jezikov, kar ne vpliva na druge določbe te priloge.

3. Zaščita, ki vključuje varstvo podatkov

Namen različnih sestavnih delov izkaznice o vozniških kvalifikacijah je preprečiti ponarejanje ali manipulacijo in odkriti vse tovrstne poskuse.

Države članice morajo zagotavljati, da je raven zaščite izkaznice o vozniških kvalifikacijah vsaj primerljiva z ravniyo zaščite vozniškega dovoljenja.

4. Posebne določbe

Po posvetovanju s Komisijo lahko države članice dodajo barve ali oznake, kot na primer črtno kodo, nacionalne simbole in zaščitne elemente, brez poseganja v druge določbe te priloge.

V povezavi z medsebojnim priznavanjem izkaznic o vozniških kvalifikacijah črtna koda ne sme vsebovati drugih podatkov razen tistih, ki so razločno navedeni na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali ki so v postopku izdaje izkaznice nujni.

5. Prehodne določbe

Izkaznice o vozniških kvalifikacijah, izdane pred 23. majem 2020, veljajo do izteka njihove veljavnosti.

6. Vzorec Evropske unije za izkaznico o voznških kvalifikacijah

Stran 1

	IZKAZNICA O VOZNIŠKIH KVALIFIKACIJAH		(DRŽAVA ČLANICA)
	1.	2.	
6. FOTOGRAFIJA	3.	4a.	4b.
		4c.	(4d.)
		5a.	5b.
	7.		
	(8.)		
9.			

Stran 2

11.	9.	10.
	C1	
	C	
	D1	
	D	
	C1E	
	CE	
	D1E	
	DE	

1. Priimek
2. Ime
3. Datum in kraj rojstva
4a. Datum izdaje
4b. Datum izteka veljavnosti
4c. Izdal
5a. Št. voznškega dovoljenja
5b. Serijska št.
10. ►⁴¹ Koda Unije ◀

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA ZA SKLICEVANJA NA NEKATERE KATEGORIJE VOZNIŠKIH DOVOLJENJ

Sklicevanje v tej direktivi	Sklicevanje v Direktivi 2006/126/ES
C + E	CE
C1 + E	C1E
D + E	DE
D1 + E	D1E

PRILOGA IV

Del A

Razveljavljene direktive z njihovimi zaporednimi spremembami

(iz člena 14)

Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

Direktiva Sveta 2004/66/ES
(UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

samo točka IV.2 Priloge

Direktiva Sveta 2006/103/ES
(UL L 363, 20.12.2006, str. 344).

samo točka A.6 Priloge

Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 311, 21.11.2008, str. 1).

samo točka 9.11 Priloge

Direktiva Sveta 2013/22/EU
(UL L 158, 10.6.2013, str. 356).

samo točka A.4 Priloge

Direktiva (EU) 2018/645 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 112, 2.5.2018, str. 29).

samo člen 1 in Priloga

Uredba (EU) 2019/1243 Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 198, 25.7.2019, str. 241).

samo točka IX.5 Priloge

Del B

Roki za prenos v nacionalno pravo in datum začetka uporabe

(iz člena 14)

Direktiva	Rok za prenos	Datum začetka uporabe
2003/59/ES	10. september 2006	10. september 2008 v zvezi s temeljnimi kvalifikacijami, potrebnimi za vožnjo vozil v kategorijah ozniških dovoljenj D1, D1 + E, D in D + E 10. september 2009 v zvezi s temeljnimi kvalifikacijami, potrebnimi za vožnjo vozil v kategorijah vozniških dovoljenj C1, C1 + E, C in C + E
(EU) 2018/645	23. maj 2020, z izjemo člena 1, točka 6 23. maj 2021, kar zadeva člen 1, točka 6	

PRILOGA V

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2003/59/ES	Ta direktiva
Členi 1 do 7	Členi 1 do 7
Člen 8(1)	Člen 8(1)
Člen 8(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo in točka (a)	Člen 8(2), prvi pododstavek
Člen 8(2), prvi pododstavek, točka (b)	–
Člen 8(2), drugi pododstavek	Člen 8(2), drugi pododstavek
Člen 8(3), (4) in (5)	Člen 8(3), (4) in (5)
Člena 9 in 10	Člena 9 in 10
Člen 10a	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 11a	Člen 13
Člen 13	–
Člen 14	–
Člen 15	Člen 14
Člen 16	Člen 15
Člen 17	Člen 16
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	Priloga III
–	Priloga IV
–	Priloga V